

Sylabus przedmiotu

Przedmiot:	Tekstologia edytorska
Kierunek:	E-edytorstwo i techniki redakcyjne, I stopień [6 sem], stacjonarny, ogólnoakademicki, rozpoczęty w: 2014
Tytuł lub szczegółowa nazwa przedmiotu:	Tekstologia edytorska
Rok/Semestr:	I/2
Liczba godzin:	15,0
Nauczyciel:	Boniecka Barbara, prof. dr hab.
Forma zajęć:	wykład
Rodzaj zaliczenia:	egzamin
Punkty ECTS:	5,0
Godzinowe ekwiwalenty punktów ECTS (łącznie liczba godzin w semestrze):	10,0 Godziny kontaktowe z prowadzącym zajęcia realizowane w formie konsultacji 15,0 Godziny kontaktowe z prowadzącym zajęcia realizowane w formie zajęć dydaktycznych 20,0 Przygotowanie się studenta do zajęć dydaktycznych 45,0 Przygotowanie się studenta do zaliczeń i/lub egzaminów 50,0 Studiowanie przez studenta literatury przedmiotu
Poziom trudności:	podstawowy
Wstępne wymagania:	„Tekstologia edytorska” to przedmiot obowiązkowy realizowany w ramach specjalności „e-edytorstwo”, realizowany w formie wykładów i konwersatorium (w 2. semestrze specjalizacji), zakończony egzaminem. Jego celem jest zapoznanie studentów z problemami edytorstwa tradycyjnego i współczesnego, wielokodowego. Przedmiot pomaga studentowi zintegrować wiedzę językoznawczą i literaturoznawczą w zakresie tekstologii edytorskiej, z wykorzystaniem pojęć tekstologii integralnej, teorii języka, teorii literatury i wiedzy o komunikacji. Zakres tematyczny przedmiotu obejmuje kwestie teoretyczne dotyczące pojęcia tekstu, działów tekstologii i edytorstwa oraz praktyczne, związane z problemami integralnego opracowania tekstu do wydania i upowszechnienia, działaniami na tradycyjnych tekstach werbalnych i multimedialnych. W centrum znajdują się etapy pracy redakcyjnej.
Metody dydaktyczne:	<ul style="list-style-type: none"> • wykład informacyjny • wykład problemowy

Zakres tematów:	<ol style="list-style-type: none"> 1. Nauka transkrybownia tekstu potocznego: pojęcie transkrypcji; akcent, pauza, iloczas, intonacja, rytm i tempo wypowiedzi; podstawowe znaki transkrypcji fonetycznej 2. Korekta i adiustacja tekstu. Podstawowe znaki korektorskie 3. Redagowanie nagłówków. Nagłówki mianownikowe, nagłówki określnikowe. Interpunkcja w nagłówkach 4. Akapit. Struktura akapitów i ich typy. Składnia akapitu. 5. Streszczanie i hasła problemowe – hasła problemowe (Key words). Przekształcenie tekstu źródłowego – zmniejszanie jego długości. Zasadnicze elementy treści i najważniejsze problemy. Metody streszczania i funkcja streszczeń. Typy streszczeń: streszczenia logiczne (tezy, argumenty, przykłady). 6. Formułowanie przypisów, cytatów, wykazów bibliograficznych. Przypisy harwardzkie. 7. Estetyka tekstu. Typografia tekstu. <ol style="list-style-type: none"> 1. Tekstologia i jej działy. 2. Odmiany edytorstwa – w zależności od dziedziny (edytorstwo dzieł literackich, naukowe, publicystyczne itp.) i kodu (werbalne, multimedialne: internetowe, audiobookowe i inne). 3. Definicje tekstu. Rodzaje i typy tekstów: tekst mówiony, pisany, elektroniczny; tekst linearny i hipertekst; tekst multimedialny. 4. Tekst główny i paratekst. 5. Sposoby integrowania tekstu za pomocą środków metatekstowych: tekstowych (tytuł, rama, segmentacja wewnętrzna) i pozatekstowych (układ graficzny, projektowanie okładki i formatu, wielkość liter, kolorystyka itp.). 6. Uspójnianie semantycznej strony tekstu (utrzymanie linii tematycznej). 7. Problem tekstu kanonicznego i wariantów. Techniki kolacjonowania. 8. Działania na tekście werbalnym: konspektowanie, streszczenie, abstrakty; wyciąg selektywny; indeks; plan tekstu (spis treści); rozwijanie i rozszerzanie tekstu; przekształcanie tekstu: parafraza, przekład, adiustacja i korekta, transformacja; interpretacja i komentarz (językowy i rzeczowy), recenzja. 9. Operacje na tekstach multimedialnych. 10. Gatunki tekstów internetowych: blog, czat, komentarze, facebook. 11. Korzystanie z zasobów internetowych w pracy edytora. Typy ścieżek wyszukiwawczych i sposoby nawigacji internetowej. Krytyczna weryfikacja informacji internetowych. Kontrola metryk, robienie przypisów, datowanie pobrania. 12. Etapy pracy redakcyjnej i edytorskiej. Rola recenzenta i redaktora w opracowaniu tekstu autorskiego. 13. Specyfika postępowania z obiegowym tekstem anonimowym, typu: bajki, pieśni, anegdota, itp. 14. Zapis i transkrypcja tekstów ustnych. Opracowanie tekstów ustnych do druku, emisji radiowej lub edycji internetowej. 15. Komponowanie monotematycznych antologii i wyborów, itp. (zakres ingerencji, skróty, tytuły dodatkowe, metryki, komentarze).
Forma oceniania:	<ul style="list-style-type: none"> • egzamin ustny • obecność na zajęciach
Warunki zaliczenia:	Obecność na zajęciach.

Literatura:	<ol style="list-style-type: none"> 1. Bartmiński J., Niebrzegowska-Bartmińska S., <i>Tekstologia</i>, Warszawa 2009. 2. Bartmiński J., Niebrzegowska-Bartmińska S. (red.), 2004, <i>Współczesna polszczyzna. Wybór opracowań</i>, t. 4-5 <i>Tekstologia</i> cz. 1-2, Lublin. 3. Boniecka B., 1999, <i>Lingwistyka tekstu. Teoria i praktyka</i>, Lublin. 4. Goliński Zbigniew, 1969, <i>Edytorstwo. Tekstologia. Przekroje</i>, Wrocław. 5. Górski Konrad, 1975, <i>Tekstologia i edytorstwo dzieł literackich</i>, Warszawa. 6. Grzenia Jan, 2006, <i>Komunikacja językowa w Internecie</i>, Warszawa. 7. Loth Roman, 2008, <i>Podstawowe pojęcia i problemy tekstologii i edytorstwa naukowego</i>, Warszawa. 8. Marszałek Leon, 1986, <i>Edytorstwo publikacji naukowych</i>, Warszawa. 9. Mayenowa M. R. (red.), <i>O spójności tekstu</i>, Wrocław 1971. 10. Mayenowa M. R., 1974, <i>Poetyka teoretyczna. Zagadnienia języka</i>, Wrocław – Warszawa – Kraków – Gdańsk [rozd. V. <i>Struktura tekstu</i>]; 11. Trzynadłowski Jan, 1976, <i>Edytorstwo. Tekst, język, opracowanie</i>, Warszawa. 12. Słowniki języka polskiego (dawne i współczesne), słowniki ortograficzne i poprawnościowe, współczesne wydawnictwa z zakresu poprawności językowej. 13. Boniecka, <i>Kształt dziecięcego słowa</i>, Lublin 1997. 14. Nowy słownik ortograficzny PWN, Warszawa 1999 15. Der Grosse Duden, Leipzig 1980, s. 733-739 16. Najczęściej używane znaki korektorskie – dyspozycja Wydawnictwa UMCS 17. A. Wolański, <i>Edycja tekstów. Praktyczny poradnik</i> 18. W. Pisarek, <i>Tajemnice nagłówków prasowych</i>, [w:] <i>Język polski. Poprawność – piękno – ochrona</i>, Bydgoszcz 1969, s. 59-69 19. B. Boniecka, <i>Składnia współczesnego języka polskiego</i>, Lublin 1998, s. 52-53 20. W. Pisarek, <i>Nowa retoryka dziennikarska. Rozdz. Żeby nas czytano</i>, Kraków 2002 21. W. Marciszewski, <i>Sposoby streszczania i odmiany streszczeń</i>, „<i>Studia Semiotyczne</i>”, 1970
Dodatkowe informacje:	<p>Wiedza: Student zna podstawowe pojęcia z zakresu tekstologii edytorskiej i ich specyfikę (pojęcie tekstu i gatunku, ich rodzajów, sposoby integrowania i uspojniania, działania na tekście werbalnym i multimedialnym, specyfikę pracy redaktorskiej i edytorskiej). Zna tendencje rozwojowe współczesnych zasad i norm edytorskich, rozumie rolę nowych technologii (w tym Internetu) w różnych aspektach funkcjonowania społeczeństwa informacyjnego.</p> <p>Umiejętności: Umie odróżniać i charakteryzować gatunki tekstów tradycyjnych i internetowych. Potrafi opracowywać teksty historyczne i współczesne, zróżnicowane gatunkowo, przygotowywać rękopisy (maszynopisy, nagrania) do druku lub innej formy upowszechniania, dokonywać adiustacji, dołączać konieczne komentarze rzeczowe i językowe, tworzyć indeksy, wstępy, posłowania, aneksy). Potrafi działać praktycznie na tekstach werbalnych i multimedialnych, korzystać z zasobów internetowych. Przedstawia wyniki swej pracy w formie ustnej, pisemnej i elektronicznej, nadającej się do rozpowszechnienia.</p> <p>Postawy: Student ma szacunek dla autora i respektuje jego intencję, ma stosunek krytyczny, ale uczciwy do dostępnych i możliwych do wykorzystania w pracy edytorskiej materiałów. Jest wrażliwy na walory poznawcze, estetyczne i aksjologiczne tworzonych przez siebie, redagowanych i przygotowywanych do edycji tekstów. Ceni zarówno pracę własną, jak i innego twórcy (autora).</p>